

A ČO SI SI NAHONOBIL, ČIE BUDE?

biblický komentár, autor: Alberto Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, video v taliančine [TU](#)

Lk 12, 13-21

Ktosi zo zástupu povedal Ježišovi: „Učiteľ, povedz môjmu bratovi, aby sa so mnou podelil o dedičstvo.“

On mu odvetil: „Človeče, kto ma ustanovil za sudcu alebo rozdeľovača medzi vami?“

A ostatným povedal: „Dajte si pozor a chráňte sa všetkej chamtivosti! Lebo aj keď má človek hojnosť všetkého, jeho život nezávisí od toho, čo má.“

A povedal im aj podobenstvo: „Istému boháčovi prinieslo pole veľkú úrodu. Premýšľal a hovoril si: ‚Čo budem robiť? Veď nemám kde uložiť svoju úrodu.‘ Potom si povedal: ‚Toto urobím: Zrúcam svoje sýpky a postavím väčšie a tam uložím všetko obilie i ostatný svoj majetok. Potom si poviem: Duša, máš veľké zásoby na mnohé roky. Odpočívaj, jedz, pi a veselo hoduj!‘

Ale Boh mu povedal: ‚Blázon! Ešte tejto noci požiadajú od teba tvoj život a čo si si nahonobil, čie bude?‘

Tak je to s tým, kto si hromadí poklady, a pred Bohom nie je bohatý.“

Ježiša v jeho rozprávaní o dôvere Otcovi prerušia tí, ktorí dôverujú len peniazom. Ježiš hovorí o bezpečí, ktoré nachádzame v Bohu, ale oni svoju dôveru vkladajú do svojich majetkov. Pozrime sa na Lukášovo evanjelium.

„Ktosi zo zástupu povedal Ježišovi: ‘Učiteľ,’ a nasleduje imperatív, ‘povedz môjmu bratovi, aby sa so mnou podelil o dedičstvo.’“ Problémom je staré známe delenie dedičstva. Ale Ježiš odmieta. Podľa Ježiša je dedičstvo ovocím chamtivosti a nenásytosti, ktoré uzatvárajú človeka pred Bohom. A Ježiš odpovedá: *„Človeče, kto ma ustanovil za sudcu alebo rozdeľovača medzi vami?“* „Rozdeľovač“ je odvolávkou na predchádzajúce „aby sa so mnou podelil o dedičstvo“.

Potom hovorí k svojim učeníkom a odmieta konať ako sprostredkovateľ v otázkach záujmu alebo dedičstva a varuje svojich učeníkov prísnymi slovami: *„A ostatným povedal: ‘Dajte si pozor a chráňte sa všetkej chamtivosti.’“*

Ježiš myslí toto varovanie pred chamtivosťou a pred nahromadením majetku veľmi vážne. Prečo? Ježiš hovorí: *„Aj keď má človek hojnosť všetkého, jeho život nezávisí od toho, čo má.“* Evanjelista tu používa výrazy chamtivosť, vlastníctvo a hojnosť trikrát.

Život človeka nezávisí od toho, čo má, ale od toho, čo dáva. *„A povedal im aj podobenstvo: ‘Istému boháčovi prinieslo pole veľkú úrodu. Premýšľal a hovoril si...’“* Všimnime si výraz „premyšľal a hovoril si“, ktorý Ježiš neskôr zosmiešni. Ten muž si myslí, že premyšľá a hovorí sebe, vo svojom vnútri. Ale ako premyšľá bohatý človek? Myslí hlavne na seba, myslí si, že všetko náleží jemu. Nenapadne mu dávanie ani podelenie sa alebo aspoň využitie svojho nadbytku na pomoc iným.

„Čo budem robiť? Ved' nemám kde uložiť svoju úrodu.“ Vieme, čo si myslel: **„Zrúcam svoje sýpky a postavím väčšie a tam uložím všetko obilie i ostatný svoj majetok.“** Tu opäť prichádza táto posadnutosť vecami a všetkým, čo vlastní. **„Potom si poviem: 'Duša,'** doslova, „mojej duši“, pričom duša symbolizuje samotnú osobu **‘máš veľké zásoby na mnohé roky. Odpočívaj, jedz, pi a veselo hoduj.’**

Myslí teda len na seba, svoje vlastné záujmy. A tu prichádza prekvapenie, najmä preto, že v danej kultúre bolo bohatstvo považované za duchovné požehnanie. Bohatý človek bol človek požehnaný Bohom a chudobný bol zatratený. Ježišov Boh je však úplne iný.

„Ale Boh mu povedal: 'Hlupák'!“ Viem, že prekladatelia toto slovo prekladajú ako „blázon“, ale to je príliš mierne a termín, ktorý používa evanjelista je veľmi silný. Nazýva „hlupákom“ toho, ktorý myslel na seba.

A tak myšlienky bohatého človeka sú myšlienkami hlupáka. **„Ešte tejto noci požiadajú od teba tvoj život a čo si si nahonobil, čie bude?“**

Všetka tvoja tvrdá práca, starosti o majetok, na čo budú? Výraz „hlupák“ už Ježiš použil, keď hovoril k farizejom, ktorých napomínal, lebo konali len vo vlastnom záujme a aj keď sa zdajú čisti, Ježiš hovorí, že **„vo vnútri sú plní chamtivosti a nadutosti“.**

Toto varovanie platí pre ľudí, ktorí sú síce zbožní, ale zároveň pripútaní k peniazom. Medzi žalmami si počítajú svoje peniaze. Charakterizuje to zbožných a zároveň pokryteckých ľudí, ktorí sú v tom znamenití.

Tu Ježiš vysloví posledné pripomenutie: **„Tak je to s tým, kto si hromadí poklady, a pred Bohom nie je bohatý.“** Poklad je to, do čoho kladieme dôveru: človek môže dôverovať Otcovi a slobodne venovať svoj život so všetkým, čím je a čo má pre dobro druhého, alebo to všetko môže využiť len sám pre seba a svoje dobro. Výsledok sme práve videli.

Preklad: Lucia Zacharová